

[Baunshak-Jensen.]

sig af disse enker og til at besøge dem kort efter dødsfaldet. Betænkningen foreslår oprettelse af sådanne stillinger i de større byer, og vi må nærmere overveje, hvorledes vi kan få disse folk ud til alle kvinder overalt i landet, som har brug derfor. Mangen tragisk livshistorie har sit udgangspunkt i sorgens ensomme mørke, hvor fortvivlelsen spærrer alle udveje. Det er derfor på det rådgivende felt, der mest og først må sættes ind, af menneskelige og samfundsøkonomiske grunde.

Når dette er sagt, vil jeg imidlertid understrege, også i relation til og måske i modsætning til det, det ærede medlem fru Erna Sørensen nævnte, at for en lang række kvinders vedkommende, navnlig på landet, er der ingen mulighed for at komme i erhverv i så sen en alder, som de bliver enker i. Enkelte vil kunne klare videreførelsen af driften af en ejendom, men de fleste må afhænde den. Når de så har købt et hus eller er kommet ind i en lejlighed, vil de ikke have økonomisk mulighed for at leve, og her er det, at denne lov vil sætte ind med en pension. Jeg er ikke i tvivl om, at der ud over landet er mange kvinder, som med meget stor interesse lytter efter, hvad der sker på dette felt. Med denne lov skaber vi en vis økonomisk tryghed for mange, som uden pension ville være — og har været — meget ulykkeligt stillet. Denne lov gør mange mindre ængstelige for fremtiden.

Jeg kan til slut ikke undlade den generelle bemærkning, at når vi lovgiver på dette felt, hjælper vi mennesker, der er i nød, og som trænger til hjælp. Det er ikke en velfærdsstat, som pakker borgerne ind i vat, men en lovgivningsmagt, som ønsker at skabe trygge kår for ulykkeligt stillede mennesker.

Lovforslaget taler mest om enker, men jeg er glad for, at man har åbnet mulighed for, at der i tilfælde, hvor enlige kvinder er over 50 år, undtagelsesvis kan gives dem pension efter bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 2. Mange ugifte kvinder bliver alene i en sen alder — der kan være tilfælde, hvor de bliver det, når deres gamle forældre dør. Så står de pludselig uden hus og hjem, og de kan være endog vanskeligere stillet end visse enker.

Med tiden bliver det formodentlig nød-

vendigt med en samlet lovgivning over et bredere felt end det, der er tale om i lovforslaget. Man kan tænke sig en pensionering, også en rådgivning, på et bredere grundlag end det, lovforslaget nævner. Men på det radikale venstres vegne vil jeg gerne udtale, at vi vil bidrage til, at lovforslaget kan få en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ayoö Herbol: Det har altid været retsforbundets opfattelse, at de mennesker, der er kommet i en trangssituation, som de ikke selv er skyld i, bør hjælpes på den bedste måde, og derfor vil retsforbundet også tilsige sin velvillige støtte til det foreliggende forslag til lov om pension og hjælp til enker. Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, som det ærede medlem frk. Gudrun Bjørner fremsatte her i tinget ved det tilsvarende lovforslags første behandling i sidste folketingsår, men skal ved denne lejlighed knytte nogle bemærkninger til den betænkning, der er udkommet efter lovforslagets fremsættelse.

Den undersøgelse, der er foretaget af det nedsatte udvalg, konstaterer, at de enligstillede kvinder udgør en stor, men også en meget uensartet gruppe af befolkningen med hensyn til deres behov for hjælp. Derfor kan vi med sympati se på de synspunkter, der fremsættes i betænkningen, hvor der peges på, at hovedformålet i lovgivningen om de enligstillede kvinder bør være, at så mange kvinder som muligt bliver aktive medlemmer af samfundet, således at de ved egen arbejdsindsats selv skaber sig en indtægt. Hvis det ikke først undersøges, om der er mulighed for at få en enligstillet kvinde placeret i erhvervslivet, tilskyndes mange af dem måske til at føre en passiv tilværelse, hvor de bliver isoleret.

Det bliver også nævnt i betænkningen, at der i høj grad er brug for, at der fra kommunernes side gennem pjecer gives de enligstillede kvinder oplysning om, hvilken hjælp der ifølge loven kan ydes dem fra samfundets side, og her må især peges på den hjælp, de kan få til uddannelse, til omskoling eller genoptræning af tidligere uddannelse, samt hjælp til underhold i den tid, uddannelsen varer. I denne forbindelse vil en erhvervsvejledning være meget nyttig. Der synes også at være et stærkt behov for råd-